

ryssarnas åtgöranden hufvudsakligen togo uppmärksamheten i anspråk, öfverfördes allt mera trupper från västra arméen till kustarméen.

Den första tanken på ett företag till Västerbotten lär hafva framställts af G. M. Armfelt, hvarefter Adlersparre, som nu blifvit statsråd och en betydande man, tog saken om hand. Största svårigheten bestod i att finna ledaren af det viktiga företaget. Först ifrågasattes Adlercreutz, hvilken kanske lyckats bättre på egen hand än under Klingspors tillsyn, men han var nu generaladjutant för arméen, och Adlersparre fruktade honom såsom medtäflare om makten, hvarför han med ränker och konstgrepp, på hvilka denna tid var särdeles rik, bragte det därhän, att öfveramiralen Puke fick sig anförtrord ledningen af företaget i dess helhet, under det general Wachtmeister, som redan förde befälet öfver kustarméen, skulle med större delen af densamma verkställa själfva utförandet.

Friherre Johan Puke var visserligen en 58 års man — född den 27 februari 1751 — men hade bibehållit ungdomliga kropps- och själskrafter. Efter att under många år hafva seglat på utländska fartyg blef han 1783 kapten vid svenska örlogsflottan. Kriget med Ryssland gaf honom flera tillfällen att utmärka sig, och 1794 blef han konteramiral, 1802 viceamiral och året därpå befälhafvande amiral i Karlskrona. Utnämnd till amiral 1808, fick han nu, den 17 juli, graden af öfveramiral och upphöjdes samtidigt i friherrligt stånd. Puke var en synnerligen dugande man, en lugn, omtänksam och handlingskraftig befälhafvare på sjön, men han förutsåg själf det betänkliga i att från sitt fartyg leda två landthärars rörelser, ty Wrede ställdes också under hans befäl, ett förhållande, som dock till skada för saken snart upphörde.

Grefve Gustaf Wachtmeister tillhörde en af Sveriges förnämligaste släkter och hugnades med sådan utmärkelse, att han, som började sin bana vid Kronobergs regemente och en tid tjänstgjorde i preussiska hären, redan vid 30 års ålder nådde öfverstegraden. Under 1788—90 års krig skötte han sig berömvärdt, tjänstgjorde såsom generaladjutant hos konungen och utnämndes på slagfältet vid Valkiala 1790 till generalmajor. Samma år chef först för Bohusläns och sedan för Södermanlands regemente, steg Wachtmeister redan 1792 till generallöjtnant och blef efter statshvälfningen 1809 general, hvarjämte han ställdes i spetsen för kustarméen. Han ansågs skicklig och förfaren i en befälhafvares åligganden och hade under denna oroliga tid hållit sig utanför de politiska tvisterna.

Den här, som skulle utföra det viktiga företaget, och som fortfarande kallades kustarméen, fick följande sammansättning:

3:e brigaden.	1:a brigaden.
Öfv. Löwenhjelm.	Öfv. Fleetwood.
2 batalj. Lifgrenadierreg:te, rothålls,	2 batalj. Södermanlands reg:te,
2 " " rusthålls,	3 " Jönköpings reg:te,
2 " Upplands reg:te.	1 " Västmanlands reg:te.